

at indkomst beskattes enten i det ene land eller i det andet land. Reglen om, at indkomster skal beskattes i det land, hvor pengene er optjent, eller hvor indkomsten er erhvervet, er en fornuftig regel, og jo flere aftaler vi kan få af den slags, jo bedre.

Det er klart, at de dobbeltbeskatningsaftaler, der indgås mellem lande, som er nabolande, og hvor der er en stor trafik af arbejdskraft mellem de pågældende lande, vil altid være vanskelige at indgå i forhold til en dobbeltbeskatningsaftale mellem lande, der ligger fjernt fra hinanden. Der vil således ikke have været mange bemærkninger til den dobbeltbeskatningsoverenskomst, vi indgik mellem Danmark og Bangladesh for kort tid siden.

Men det er klart, at dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem f.eks. Danmark og Tyskland og Danmark og de øvrige nordiske lande altid vil være behæftet med en masse detaljer, som tager højde for enkeltgruppers særlige dispositioner, og sikrer selvfølgelig, at så få kommer i klemme som overhovedet muligt.

Om begrebet tilbagevirkende kraft vil jeg godt knytte den bemærkning, at man skal skelne meget imellem tilbagevirkende kraft og så det, man kan kalde skuffede forventninger eller ændrede vilkår, som gør, at man må ændre sine planer.

Situationen kan ændres, hvis man er et ungt, rask menneske, der har fuld erhvervssevne, som kan skifte arbejdsplads, som kan skifte bopæl uden problemer, og som blot skal tage højde for, at i løbet af et par år, når en overgangsordning er udløbet, skal man altså tage beslutning om, hvor man vil bo, og hvor man vil arbejde.

Det er en meget væsentlig forskel fra f.eks. at være pensionist og have foretaget en disposition, som gør, at man faktisk ikke kan ændre sin situation på et senere tidspunkt, efter at eventuelle skatteregler er blevet ændret. Der er forskellige situationer, som man må tage, efterhånden som disse situationer dukker op og bliver præsenteret for os.

I det forslag, der ligger her, er der, så vidt jeg kan bedømme, ikke skygge af tilbagevirkende kraft, og derfor kan vi også fra radikal side give vores fulde tilslutning til det.

Kim Behnke (FP):

Det er altid fristende at læne sig op ad et sådant tilsagn om, at der ikke er skyggen af tilbagevirkende kraft. Jeg skal minde fru Elisabeth Arnold om, at der jo ved denne overenskomst vil være

tale om, at grænsegængerreglen indarbejdes – altså grænsegængerreglen mellem Danmark og Sverige bliver indarbejdet.

Og den behandling, vi har haft tidligere i samlingen af den grænsegængerregel, viste jo, at der er ganske mange mennesker, der kommer i klemme, som har disponeret, og som er flyttet f.eks. til Sverige og bor derovre og arbejder i Danmark, hvor de så nu fremover skal betale indkomstskat i Danmark, og ikke, som de har kunnet hidtil, i Sverige, for de mennesker føler ærlig talt, der er et element af tilbagevirkende kraft. Så kan fru Elisabeth Arnold sige: Jamen denne her overenskomst er jo bare en opfølgning på de regler, man allerede har aftalt.

Derfor, fordi der er disse hjørner rundt omkring, og fordi vi har set Skatteministeriet tidligere være overordentlig hidsige i retning af at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster, der udelukkende har det formål at skabe flere skattekrone i den danske kasse, er vi i Fremskridtspartiet skeptiske, når vi ser disse dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Vi mener om den modeloverenskomst, som OECD har udarbejdet, og som jo typisk også er det, der er udgangspunktet, når vi indgår dobbeltbeskatningsaftaler med lande som Argentina og Sydafrika osv., at det er dér, niveauet og snittet skal være. Men vi kan jo se på dette meget omfattende lovforslag, at der er broderet ganske meget oven på denne OECD-modeloverenskomst, og det er der mange gode grunde til. Den vigtigste er, at samarbejdet mellem de nordiske lande er internationalt eksemplarisk, at vi har aftalen fra september 1989, som vi støtter fuldt ud, og derfor er de regler, der bliver ændret i denne her dobbeltbeskatningsoverenskomst jo det, der er interessant i den her forbindelse.

De to ændringer, som bliver mest omtalt, nemlig spørgsmålet om det særlige fradrag på 20.000 svenske kroner – der kan vi i øvrigt undre os over, at man bruger svenske kroner som model, det burde være den hårde danske valuta, man brugte som model; svenskerne må jo efterhånden erkende, at deres krone ikke er så meget værd som vores – og så spørgsmålet om denne 10-pct.s-regel, for så vidt angår at få flyttet overskuddet af selskaber til et hjemland, de to bestemmelser støtter vi.

Men vi er ikke trygge ved formuleringerne omkring grænsegængerreglerne, og derfor kan vi ikke give vores endelige tilsagn, før vi har været hele vejen rundt og set, om der også skul-